

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. J stillet af Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer efter ønske fra Thomas Danielsen (V)

Spørgsmål J

”Ministeren bedes uddybende redegøre for konsekvenserne af L 147 for vilkårene for og udviklingen i landdistrikterne og på øerne.”

Svar

Jeg vil gerne takke for indkaldelsen til samråd i Udvalget for Landdistrikter og Øer, så jeg får mulighed for at uddybe det svar på spørgsmål nr. 1 til L147, som jeg afgav sammen med ministeren for by, bolig og landdistrikter den 19. februar i år.

Helt grundlæggende ønsker regeringen og aftaleparterne med det fremsatte forslag dels at skabe nye, enklere og forbedrede muligheder for

bosætning og realisering af erhvervsinitiativer i de vanskeligt stillede dele af landdistrikterne, dels at værne om vore landskaber.

Landdistriktsbestemmelsen

Som det første giver den nye landdistriktsbestemmelse alle kommuner mulighed for at lægge særlig vægt på hensynet til udviklingen i et område, når de afgør landzonesager. Men det fordrer, at der er tale om et vanskeligt stillet landdistrikt.

Det er således kommunerne, der ud fra kriterierne i loven afgør, om der er tale om et vanskeligt stillet landdistrikt. For at bestemmelsen kan anvendes, skal det være et landdistrikt, hvor der er et begrænset pres på arealerne. Der skal samtidig være enten faldende beskæftigelse eller fald i antallet af husstande.

Og der er ikke tale om en statisk udpegning. Det kan gå frem eller tilbage for et givent lokalsamfund, men så følger bestemmelsen med.

Der er altså taget højde for landdistrikternes løbende udvikling.

Bestemmelsen styrker den kommunale planlægning i og med kommunerne kan foretage en vurdering af, hvad der efter en samlet afvejning bedst sikrer den ønskede udvikling i et område.

Landdistriktsbestemmelsen har bredere anvendelsesmuligheder end reglerne fra Danmark i balance i de virkelig vanskeligt stillede områder af landet.

Overflødiggjorte bygninger af enhver art kan tillades ændret til helårsboliger eller erhverv. Og alle eksisterende virksomheder kan tillades udvidet, selvfølgelig kun op til grænsen for, hvornår der er pligt til at udarbejde en lokalplan.

Landdistriktsbestemmelsen indebærer i øvrigt et opgør med den differentierede behandling af landets kommuner, den tidligere regering

indførte med planlovsændringen ”Danmark i balance”.

Detailhandelsbestemmelserne

For det andet ændres detailhandelsbestemmelser fra planlovsændringen i 2011. Det gør de, fordi bestemmelserne udgør en risiko for fastholdelse af en bredt dækkende detailhandelsstruktur, hvor også de mindre byer og landdistrikterne fortsat har butikker i lokalsamfundet.

Det er selvsagt af stor betydning for befolkningen i landdistrikterne og på øerne at have en rimelig adgang til indkøb af især de basale dagligvarer. Det er også af stor betydning, at der fastholdes et varieret butiksliv i de mindre og mellemstore byer.

Som det fremgår af detailhandelsredegørelsen fra 2011, er der i alle dele af landet byer med et bredt udbud af udvalgsvarer. Og det ønsker regeringen at bevare og understøtte.

Nu hvor vi har et dokumenteret grundlag for, at store butikker uden for bymidten påvirker detailhandelen i de mindre og mellemstore byer og landdistrikterne, skal de regler, der muliggør store udvalgsvarebutikker netop uden for bymidten i byer med helt ned til 27.000 indbyggere, selvfølgelig ændres.

Dermed understøttes den decentrale detailhandelsstruktur i Danmark. Og lovforslaget understøtter dermed også beskæftigelsen i de mindre og mellemstore byer og i landdistrikterne, og mindsker tendensen til, at arbejdspladserne i detailhandelen koncentrereres i færre, store byer.

Det er baggrunden for, at bestemmelserne om planlægning for store udvalgsvarebutikker føres tilbage til det, som blev indført i 2007, i øvrigt af et bredt flertal i Folketinget.

Opsætning af mobilantennener

For det tredje rummer forslaget en lempelse af landzonereglerne for opsætning af

mobilantenner på eksisterende antennemaster, siloer og skorstene.

Lempelsen skal muliggøre en hurtigere udbygning af den mobile kommunikationsdækning. Adgang til mobiltelefoni og mobil bredbåndsdækning har betydning for både bosætning og erhvervsudvikling i landdistrikterne.

Kystnærhedszonen

Forslaget indebærer også en ligestilling af kommunernes muligheder for at planlægge i kystnærhedszonen. Det vil styrke beskyttelsen af de danske kystlandskaber, som har stor betydning for både bosætning og turisme.

Men en hensigtsmæssig planlægning kan selvfølgelig fortsat ske, hvis det foregår på baggrund af en særlig planlægningsmæssig begrundelse.

I forbindelse med behandlingen af L147 har der været stillet spørgsmål til mulighederne for at planlægge på øer som Langeland og Ærø.

For øer, hvor hovedbyerne ofte ligger inden for kystnærhedszonen, kan en nødvendig udvikling af disse byer være en relevant planlægningsmæssig begrundelse, når byudviklingen ikke kan ligge uden for kystnærhedszonen.

Husk: der er tale om en planlægningszone, ikke en forbudszone.